

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210232
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6617210232.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO:31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina a žalovanej: N.. O.Á. X., D.. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, O., zast. advokátkou: JUDr. Elena Matulová, Advokátska kancelária Poltár, Železničná 287/9 o zaplatenie 2.090,30 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.08.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 2.090,30 Eur spolu s príslušenstvom titulom nepovoleného prečerpania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 04.06.2012 Zmluvu č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobkyňa pre žalovanú zriadila a viedla účet. Podľa príslušných ustanovení zmluvy je banka oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnala. Z daného dôvodu žalobkyňa zatvorila účet žalovanej o čom žalovanú informovala prostredníctvom výpisu z účtu. Účet bolo možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobkyňa pred zatvorením účtu vykonala dňa 11.07.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte previedla na svoj vnútorný pohľadávkový účet. V zmysle bodu 3.12 VOP, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V súlade s citovaným znením VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina úročená úrokom vo výške 28% a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

2. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 04.06.2012, Všeobecné obchodné podmienky Prima banky Slovensko, a.s. účinné od 01.05.2012, výpis z účtu žalovanej, úrokové sadzby produktov účinné od 01.08.2017, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 01.08.2017.

3. Dňa 09.10.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne, v ktorom uviedla, že dňa 03.10.2012 bolo žalovanej na základe zmluvy o povolenom prečerpaní k účtu zriadená služba povoleného prečerpania s dohodnutým limitom prečerpania vo výške 500,--Eur. Na základe žiadosti žalovanej zo dňa 25.10.2012

bol limit prečerpania dohodnutý na 1.070,--Eur. Vzhľadom na opakované prekročenie limitu bol limit znížený na 0,--Eur (výpis č.XX/XXXX). V zmysle uvedeného bola žalovaná povinná vyrovnať debetný zostatok najneskôr k 01.12.2015.

4. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení predložila Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.10.2012 a Žiadosť o zmenu služby - povolené prečerpanie na účte zo dňa 25.10.2012.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 05.12.2017 uviedla, že si je svojho dlhu vedomá a je v jej snahe daný dlh splatiť v celej sume. Žalovaná mala isté osobné problémy, pri ktorých zabudla nahlásiť zmenu údajov v banke. Je ochotná zaplatiť dlh v celej výške, avšak jej finančná situácia jej nedovoľuje splatiť celú sumu naraz. Svoj dlh by vedela splácať vo výške 30,--Eur mesačne. Pokiaľ by sa zlepšila jej finančná situácia, splatila by ho aj predčasne, prípadne vo vyšších splátkach.

6. Vo veci bolo dňa 29. januára 2018 nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnila žalovaná. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si je vedomá svojho dlhu voči žalobkyni, avšak nevie ho zaplatiť naraz. Tento dlh by vedela zaplatiť v splátkach.

7. Súd rozsudkom č.k. 6Csp/19/2017-198 zo dňa 29.01.2018 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Súd mal za preukázané, že medzi zmluvnými stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a to dňa 04.06.2012 a teda malo by ísť o tzv. absolútny obchod, kde sa v prvom rade aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka. V časti nepovoleného prečerpania však žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ a preto v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka pred ustanovením Obchodného zákonníka. V zmysle zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.10.2012 bolo preukázané, že účastníci si dohodli povolené prečerpanie vo výške 500,--Eur. Následne žalovaná dňa 25.10.2012 požiadala o zmenu výšky povoleného prečerpania na sumu 1.070,--Eur, pričom k jej schváleniu malo dôjsť konkludentne. Súd poukázal na skutočnosť, že zmluva o povolenom prečerpaní bola uzatvorená v písomnej forme, preto jej dodatok, ktorý bol uzatvorený len konkludentným spôsobom považoval za neplatný podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne a v konaní nebol predložený žiaden dôkaz o písomnej forme uzavretia predmetného dodatku, ktorým malo dôjsť k zvýšeniu výšky limitu povoleného prečerpania. Z daného dôvodu mal súd za to, že výška povoleného prečerpania medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá len v sume 500,--Eur. Z výpisu z účtu bolo zistené, že žalovaná prekročila výšku povoleného prečerpania už na samotnom začiatku t.j. hneď po uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní a v nepovolenom prečerpaní zostala počas celej doby trvania zmluvného vzťahu. Súd mal za preukázané, že žalovaná sa prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania 31.10.2012 a teda už odvtedy si mohla žalobkyňa uplatniť právo na súde, pričom jej začala plynúť aj premlčacia doba, ktorá v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula 31.10.2015. Nárok žalobkyne sa teda premlčal 01.11.2015, pričom žaloba bola na súd podaná až dňa 08.08.2017. Z daného dôvodu súd celý nárok žalobkyne považoval za premlčaný.

8. Voči uvedenému rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Vo svojom odvolaní poukázala na uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 10Co/87/2017-72 zo dňa 27.04.2017. Mala za to, že pokiaľ žalobkyňa znížila limit povoleného prečerpania na 0,--Eur dňa 01.12.2015, dlh bola povinná vyrovnať do 7. dní s poukazom na bod 8.9 VOP. Premlčacia doba začala plynúť dňa 09.12.2015, pričom žaloba bola podaná v mesiaci august 2017, teda nárok premlčaný nie je. Taktiež považujú za irelevantné tvrdenie súdu týkajúce sa zmenu limitu povoleného prečerpania, nakoľko zmluva o povolenom prečerpaní bola dohodnutá platne, obsahovala všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona. Žalovaná sa dostala do nepovoleného prečerpania 31.10.2012, prekročením limitu povoleného prečerpania a tento stav na jej účte pretrvával. Preto žalobkyňa pristúpila k postupu v zmysle článku 8.9 VOP a znížila žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,--Eur dňa 01.12.2015 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,--Eur sa dlh navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č.129/2010 Z.z. a článok 3.12 VOP. Žalobca poukázal aj na to, že v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Žalovaná teda porušila zmluvné podmienky, nakoľko došlo k prekročeniu povoleného prečerpania vo výške 500,--Eur, bez ohľadu na to, či bola uvedená zmluva limitu zrealizovaná alebo nie.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 43Co/25/2018-257 zo dňa 26.07.2018 rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že tak urobil z dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu je vydané predčasne. Súd má najprv zistiť, kedy presne sa dostala žalovaná do nepovoleného prečerpania, keďže žalobkyňa argumentujúc VOP, ktoré v žalobe nepriložila a sú pre vec rozhodné tvrdila, že sa žalovaná nedostala do nepovoleného prečerpania dňa 31.10.2012 tak, ako to súd uviedol v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia, ale až dňa 01.12.2015, kedy žalobkyňa znížila limit povoleného prečerpania pre žalovanú na 0,--Eur. Pokiaľ je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že žalovaná bola povinná vyrovnať dlh s poukazom na článok 8.9 VOP do 7. dní, mohla premlčacia doba začať plynúť aj od iného dátumu. Žalovaná sa tak mohla dostať do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte aj neskôr, čo tvrdí žalobca a teda až po zrušení povoleného prečerpania a po uplynutí lehoty stanovenej žalovanej vo výzve žalobkyne, ktorej dlžnú sumu žalobkyňa neuhradila, čo súd prvej inštancie nezistoval. Žalobkyňa preto musí predložiť v konaní okrem zmluvy o povolenom prečerpaní všetky obchodné podmienky, teda aj tie, v ktorých je upravená zmena limitu povoleného prečerpania, keďže žalobkyňa pokračovala v zmluvnom vzťahu aj potom, ako sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania dňa 31.10.2012 prekročením limitu v zmysle článku 8.9 VOP, ktoré v spise nie sú a dňa 01.12.2015 jej znížila limit na 0,--Eur. Táto skutočnosť síce vyplýva z účtu za dané obdobie, avšak mal žalobca na takýto postup právo, zatiaľ v konaní nepreukázal. V spisovom materiáli sa nenachádzajú ani tie VOP, ktoré obsahujú zmluvné dojednanie obsiahnuté v článku 3.8 ani v článku 3.12 ako nepovolené prečerpanie, obsah ktorých môže mať na posúdenie zvyšovania dlhu žalovanej po znížení jej limitu žalobkyňou na 0,--Eur nesporné vplyv, keďže sa dlh žalovanej zvyšoval z právneho titulu prekročenia, a ktoré upravuje okrem VOP aj zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. f) a § 18 Z.z. Bez preukázania, že medzi stranami boli dohodnuté VOP s takýmto obsahom nie je možné preveriť ani tvrdenia žalobkyne o tom, že z obsahu nepovoleného prečerpania upraveného v bode 3.12 VOP vyplýva, že po dobu nepovoleného prečerpania musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, pričom ustanovenie odseku 8.8 sa použije primerane. Súd prvej inštancie sa taktiež musí vysporiadať aj s tým, či je povolenie prekročenia dohodnutého limitu na vyššiu sumu zmenou zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 03.10.2012, ak áno či táto musela byť písomná a to najmä s prihliadnutím na tvrdenie žalobcu, že žalovaná porušila zmluvné podmienky už samotným prekročením povoleného prečerpania vo výške 500,--Eur bez ohľadu na to, či bola zmena zmluvy limitu zrealizovaná alebo nie. Úlohou súdu teda v ďalšom konaní bude postupovať podľa § 129 CSP a vyzvať žalobcu, aby doplnil žalobný návrh o konkrétne skutkové tvrdenia, z ktorých odvodzuje nárok uplatnení žalobou a tieto preukázal. Ak bude v konaní vznesená námietka premlčania o tejto rozhodne po doplnení obchodných podmienok súd prednostne.

10. Súd uznesením č.k.6Csp/19/2017-266 zo dňa 04.09.2018 vyzval žalobcu na doplnenie žaloby o konkrétne skutkové tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoj nárok uplatnení žalobou a tieto preukázal.

11. Dňa 19.09.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne, v ktorom uviedla, že dňa 03.10.2012 účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobkyňa poskytla žalovanej limit povoleného prečerpania vo výške 500,--Eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9% ročne. Dňa 25.10.2012 došlo na základe žiadosti žalovanej k zvýšeniu limitu povoleného prečerpania na 1.070,--Eur. Výška limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Žalobca pritom poukázal na článok III písm. T bodu 12 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalobca má taktiež za to, že zmluva o povolenom prečerpaní má všetky zákonom vyžadované náležitosti. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet a nepovolený debet. Žalovaná mala poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9% ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP článok III písm. T. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bankového účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie na vopred určených mesačných splátkach. Klient môže vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,--Eur. (VOP článok 8.9 účinné ku dňu zníženia limitu pôvodného prečerpania na 0,--Eur). Žalovaná opakovane porušovala zmluvu tým, že prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobkyňa pristúpila k postupu

v zmysle článku 8.9 VOP a znížila žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,--Eur dňa 01.12.2015. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,--Eur sa dlh žalovanej navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a VOP článok 3.12. Žalovaná suma 2.090,30 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Celá žalovaná suma je nepovoleným debetom predstavujúcim (záporný) rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovanej s úhradou peňažnej sumy poskytnutej jej v rámci služby povolené prečerpanie. Poplatky sú účtované na základe článku IV. bod 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorej je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená účtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky určuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v Sadzobníku poplatkov. Takisto žalobkyňa poukázala na článok 3.12 VOP. Sadzba úroku 19,9% ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní článok 1 a z článku III písm. T bodu 6 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z článku 3.12 VOP (účinné ku dňu zníženia limitu na 0,-Eur) v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní debetu“ a v spojení s ustanoveniami zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Ohľadne nároku na úrok 28% ročne žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018. Ohľadne začatia plynutia premlčacej doby a jej dĺžky žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 10Co/87/2017 zo dňa 27.04.2017.

12. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila súdu zmluvu o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.10.2012, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní vyhotovené dňa 03.10.2012, žiadosť o zmenu služby povolené prečerpanie na účte zo dňa 25.10.2012, Sadzobník poplatkov účinných od 15.08.2012, úrokové sadzby produktov účinné od 01.10.2012, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s. účinné od 15.09.2012, Sadzobník poplatkov účinný od 01.03.2015, úrokové sadzby produktov účinné od 01.12.2015, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s., účinné od 01.03.2015, výpisy z účtu žalovanej.

13. Dňa 16.10.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že dňa 03.10.2012 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní do limitu 500,-Eur. Žalovaná sa dostala do nepovoleného prečerpania už dňa 31.10.2012 a žalobkyňa nič nebránilo, aby sa jej právo na súde uplatnila. V tomto prípade sa všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 01.11.2012 a uplynula dňa 01.11.2015. Žalobca si svoje právo uplatnil na súde až dňa 08.08.2017, teda zjavne po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby a preto je jeho právo premlčané. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Ďalej žalovaná poukázala na to, že žalobkyňa nešpecifikovala o akú pohľadávku ide, z čoho konkrétne pozostáva, kedy sa žalovaná dostala do omeškania. Žalobca nepreukázal opodstatnenosť žalovanej pohľadávky, a to z čoho konkrétne pozostáva, či ide o skutočné vyčerpané finančné prostriedky a ak áno na základe akého platne dohodnutého zmluvného vzťahu, resp. či ide len o príslušenstvo k pohľadávke, t.j. úroky, poplatky a pod. V zmysle zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.10.2012 bolo preukázané, že účastníci sporu si dohodli povolené prečerpanie vo výške 500,--Eur. Následne žalovaná požiadala o zmenu výšky povoleného prečerpania na sumu 1.070,--Eur. Keďže zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 03.10.2012 bola uzavretá písomne, mal byť aj jej dodatok uzatvorený písomne. Preto je žalovaná toho názoru, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté povolené prečerpanie len v sume 500,--Eur. Žalovaná má za to, že žalobkyňa v spore neuniesla svoju povinnosť tvrdenia v súvislosti s povinnosťou, ktorú požadoval uložiť žalovanej. V podanej žalobe ani neskôr v priebehu sporu žalobkyňa neuviedla, čo tvorí požadovanú sumu, ktorá má byť nepovoleným prečerpaním na účte žalovanej. Zo žalobcových tvrdení nie je zrejmé, či je táto suma tvorená výbermi žalovanej z účtu alebo realizáciou jej príkazov na úhrady z účtu, či nejakými poplatkami a pod. Absencia uvedených rozhodujúcich skutočností znamená, že súd uplatnenú sumu nemôže podrobiť

súdnej kontrole a nemôže tak dospieť k záveru, či žalobca skutočne právo na ich zaplatenie od žalovanej má alebo nie. Taktiež žalovaná poukázala, že zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 03.10.2012 je zmluvou spotrebiteľskou. Poskytnutím povoleného prečerpania banka poskytuje úver spotrebiteľovi, pričom v zmluve nie sú dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona, absencia uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná výberom hotovosti z bankomatov a platbami kartou vyčerpala úhrnom sumu, ktorú žalobca neuvádza a uhradila sumu veriteľovi úhrnom sumu, ktorý žalobca neuvádza. Keďže ide o úver bezúročný a bezpoplatkový žalovaná je tak na istine úveru povinná zaplatiť len rozdiel medzi sumou poskytnutou a vrátenou. Žalobkyňa žiadala priznať aj úrok vo výške 28% ročne z dlžnej sumy, ktorý nebol dohodnutý v zmluve, iba odkazuje na sadzobník úrokových sadzieb, preto žiadajú, aby súd nárok na tento úrok zamietol. Ročný úrok dosahujúci úroveň 28% podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (12%), čo je v priamom rozpore so zákonom ako aj dobrými mravmi. Ak súd žalobe vyhovie, žiada, aby súd povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach v sume 20,--Eur mesačne a to vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku a nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

14. Dňa 31.10.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne, v ktorom uviedla, že žalobkyňa znížila limit povoleného prečerpania na 0,--Eur dňa 01.12.2015 pričom s poukazom na článok 8.9 VOP tento dlh mala vyrovnať do 7. dní. Premlčacia doba začala tak plynúť 09.12.2015 a žalobkyňa podala žalobu v mesiaci august 2017 teda nárok premlčaný nie je. Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že žalobca nešpecifikoval o akú pohľadávku ide a v čom konkrétne pozostáva a kedy sa dostala žalovaná do omeškania uviedol, že všetky skutočnosti žalobca špecifikoval v podaní zo dňa 14.09.2018. K absencii náležitostí žalobca uvádza, že všetky náležitosti sú obsiahnuté priamo v zmluve, prípadne v jej súčasťiach (VOP, Sadzobník poplatkov a úrokové sadzby):

- podľa písm. a) zákona č. 129/2010 druh spotrebiteľského úveru v článku 1 zmluvy: „banka zriadi klientovi povolené prečerpanie na účte do výšky limitu povoleného prečerpania 500,--Eur“;
- podľa písm. b) zákona uvedené obsahuje Zmluva v záhlaví;
- písm. d) uvedené obsahuje Zmluva v záhlaví;
- písm. f) v zmysle článku 1 zmluvy banka zriaďuje klientovi povolené prečerpanie na účte v zmysle podmienok uvedených vo VOP v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. V zmysle bodu 8.13 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú. Uvedené vyplýva aj z dokumentu Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, s ktorými sa v zmysle článku 10 klient pred uzatvorením zmluvy oboznámil. Zároveň žalobca poukázal aj na to, že žalovanej bol odovzdaný formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktorého prevzatie žalovaná potvrdila svojim podpisom a ktorý taktiež obsahoval všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Žalobca poukázal aj na rozsudok Európskeho súdu vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíroovej, v zmysle ktorého náležitosti zmluvy nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy;
- písm. g) obsiahnutý v zmluve v článku 1 údaj 500,--Eur
- písm. i) upravené v článku 1 zmluvy vo výške 19,90% ročne. Výška úrokovej sadzby je upravená aj v Sadzobníku poplatkov a tiež vo výveske úrokových sadzieb;
- podľa písm. w) je uvedené v bode 8.13 VOP.

Čo sa týka žiadosti žalovanej o splatenie dlhu v splátkach po 20,--Eur žalobkyňa uviedla, že žalovaná mala možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať, žalovaná však splátky neuskutočnila. Žalobkyňa má za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výška žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie sa predĺži do takej miery (9 rokov) že by sa tým poprel samotný účel súdneho konania. Žalobkyňa pritom poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/185/2017-136 z 27.09.2017 ako aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/108/2017-71 zo dňa 20.12.2017 a uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k.23Co/392/2017-77 zo dňa 28.05.2018.

15. Dňa 18.12.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach tzn. že nárok žalobcu je premlčaný.

16. Dňa 14.01.2019 bol súdu doručený návrh súdneho zmiernu, v ktorom žalobkyňa bola ochotná pristúpiť na súdny zmiernu uzatvorený aj mimo pojednávania za predpokladu, že žalovaná uzná celý nárok a zaviazne sa splácať dlh v mesačných splátkach po 170,--Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti zmiernu pod hrozbou straty výhody splátok pri neuhradení čo i len jednej splátky.

17. Žalovaná sa k navrhovanému zmiernu nevyjadřila.

18. Vo veci bolo dňa 06.03.2019 nariadené pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávani podaním zo dňa 14.01.2019 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania. Takisto bola neprítomná žalovaná a jej právna zástupkyňa, ktoré ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávani podaním zo dňa 01.03.2019 a súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 04.06.2012 uzavřeli Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktoch a služieb, v zmysle ktorej podľa článku 1 bodu 1 bol pre žalovanú zriadený osobný účet č. IBAN SK 29 5600 0000 0060 5215 5001 v mene Euro. V zmysle ods. 2 sa účastníci sporu dohodli na vydaní platobnej karty Maestro, kde mala žalovaná denný limit platobnej karty v sume 1.000,--Eur. V zmysle ods. 3 si účastníci sporu dohodli službu E-banka a zriadenie SMS notifikácie k zriadenému účtu. Podľa článku II ods. 1 zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. V zmysle článku III písm. A ods. 15 VOP účinných od 01.05.2012, klient sa zaväzuje dodržiavať na účte kladný (kreditný) zostatok najmenej vo výške minimálneho zostatku zverejneného v obchodných priestoroch banky pre jednotlivé typy účtov. Zároveň je klient povinný zabezpečiť taký zostatok na účte, ktorý pokryje všetky splatné poplatky podľa Sadzobníka, splatné trvalé príkazy na úhradu, zrealizované výbery, resp. platby platobnou kartou, splátky súvisiace s poskytnutým úverom a ďalšie platby, ktoré sa zaviazal uhradiť banke. Banka má právo nevykonať platby, resp. nepovoliť výbery, ktoré by mali za následok zníženie zostatku pod hodnotu stanoveného minimálneho zostatku. Uvedené povinnosti klienta, týkajúce sa dodržiavania minimálneho zostatku na účte a zabezpečenia dostatočného zostatku na účte na pokrytie uvedených platieb, a právo banky nevykonať platby resp. výbery, ktoré sú obsahom tohto bodu, sa primerane vzťahujú aj na účet klienta, na ktorom bola zriadená služba povolené prečerpanie na osobnom účte.

20. Zmluvné strany uzavřeli zmluvu o povolenom prečerpaní na účte dňa 03.10.2012. V zmysle uvedenej zmluvy v ods. 1, banka zriadiť klientovi povolené prečerpanie do výšky limitu 500,--Eur pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,90% ročne v zmysle podmienok uvedených vo všeobecných obchodných podmienkach v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

21. Zo žiadosti o zmenu služby povolené prečerpanie na účte bolo zistené, že žalovaná podala dňa 25.10.2012 žiadosť o zmenu výšky limitu povoleného prečerpania na sumu 1.070,--Eur. V zmysle uvedenej žiadosti v prípade konkludentného prijatia žiadosti o zmenu bankou v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka dôjde vykonaním požadovaných zmien k platnému a účinnému uzatvoreniu dodatku k príslušnej zmluve o poskytovaní službu povolené prečerpanie na účte.

22. Z výpisu z účtu žalovanej bolo zistené, že za obdobie 04.06.2012 až 29.06.2012 mala zostatok na účte 35,60,--Eur, za obdobie od 20.06.2012 až 31.07.2012 mala zostatok na účte 161,62 Eur, za obdobie od 01.08.2012 do 31.08.2012 mala zostatok na účte vo výške 26,39 Eur, od 01.09.2012 do 28.09.2012 mala zostatok na účte 54,52 Eur, za obdobie od 29.09.2012 do 31.10.2012 mala zostatok na účte vo výške -619,11 Eur, za obdobie od 01.11.2012 do 30.11.2012 mala zostatok na účte vo výške -875,48 Eur, za obdobie od 01.11.2012 do 30.11.2012 mala zostatok na účte vo výške -875,48 Eur, za obdobie od 01.12.2012 do 31.12.2012 mala zostatok na účte vo výške -1.009,54 Eur, za obdobie od 01.01.2013 do 31.01.2013 mala zostatok na účte vo výške -972,87 Eur, za obdobie od 01.02.2013 do 28.02.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.033,36 Eur, za obdobie od 01.03.2013 do 28.03.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.078,88 Eur, za obdobie od 29.03.2013 do 30.04.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.028,03 Eur, za obdobie od 01.05.2013 do 31.05.2013 mala zostatok na účte vo výške -996,17 Eur, za obdobie od 01.06.2013 do 28.06.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.072,01 Eur, za obdobie od 29.06.2013 do 31.07.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.053,76 Eur, za obdobie od 01.08.2013 do 30.08.2013 mala zostatok na účte vo výške -881,80 Eur, za obdobie od 31.08.2013

do 30.09.2013 mala zostatok na účte vo výške -847,62 Eur, za obdobie od 01.10.2013 do 31.10.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.039,50 Eur, za obdobie od 01.11.2013 do 29.11.2013 mala zostatok na účte vo výške -1.060,64 Eur, za obdobie od 30.11.2013 do 31.12.2013 mala zostatok na účte vo výške 1.051,99 Eur. Za obdobie od 01.01.2014 do 31.01.2014 mala zostatok na účte -932,33 Eur, za obdobie od 01.02.2014 do 28.02.2014 mala zostatok na účte -1.058,86 Eur, za obdobie od 01.03.2014 do 31.03.2014 mala zostatok vo výške -994,86 Eur, za obdobie od 01.04.2014 do 30.04.2014 mala zostatok vo výške -1.027,76 Eur, za obdobie od 01.05.2014 do 30.05.2014 mala zostatok na účte -1.073,78 Eur, za obdobie od 31.05.2014 do 30.06.2014 mala zostatok vo výške -1.057,45 Eur, za obdobie od 01.07.2014 do 31.07.2014 mala zostatok na účte -1.073,62 Eur, za obdobie od 01.08.2014 do 28.08.2014 mala zostatok na účte -985,26 Eur, za obdobie od 29.08.2014 do 30.09.2014 mala zostatok -1.013,32 Eur, za obdobie od 01.10.2014 do 31.10.2014 mala zostatok -973,44 Eur, za obdobie od 01.11.2014 do 28.11.2014 mala zostatok -1.050,60 Eur, za obdobie od 29.11.2014 do 31.12.2014 mala zostatok -1.008,90 Eur. Za obdobie od 01.01.2015 do 30.01.2015 mala zostatok na účte -1.017,39 Eur, za obdobie od 31.01.2015 do 27.02.2015 mala zostatok -1.016,97 Eur, za obdobie od 28.02.2015 do 31.03.2015 mala zostatok -1.081,79 Eur, za obdobie od 01.04.2015 do 30.04.2015 mala zostatok -1.121,--Eur, za obdobie od 01.05.2015 do 29.05.2015 mala zostatok -1.072,45 Eur, za obdobie od 30.05.2015 do 30.06.2015 mala zostatok -1.075,05 Eur, za obdobie od 01.07.2015 do 31.07.2015 mala zostatok 1.114,73 Eur, za obdobie od 01.08.2015 do 31.08.2015 mala zostatok 1.155,38 Eur, za obdobie od 01.09.2015 do 30.09.2015 mala zostatok -1.029,40 Eur, za obdobie od 01.10.2015 do 30.10.2015 mala zostatok -1.234,98 Eur, za obdobie od 31.10.2015 do 30.11.2015 mala zostatok -1.262,48 Eur, za obdobie od 01.12.2015 do 31.12.2015 mala zostatok -1.298,83 Eur. Za obdobie od 01.01.2016 do 29.01.2016 mala zostatok na účte -1.334,05 Eur, za obdobie od 30.01.2016 do 29.02.2016 mala zostatok -1.368,04 Eur, za obdobie od 01.03.2016 do 31.03.2016 mala zostatok -1.404,92 Eur, od 01.04.2016 do 29.04.2016 mala zostatok -1.441,60 Eur, od 30.04.2016 do 31.05.2016 mala zostatok na účte vo výške 1.480,26 Eur, od 01.06.2016 do 30.06.2016 mala zostatok -1.520,72 Eur, od 01.07.2016 do 29.07.2016 mala zostatok -1.561,29 Eur, od 30.07.2016 do 31.08.2016 mala zostatok -1.602,83 Eur, od 01.09.2016 do 30.09.2016 mala zostatok -1.646,14 Eur, od 01.10.2016 do 31.10.2016 mala zostatok -1.689,72 Eur, od 01.11.2016 do 30.11.2016 mala zostatok -1.733,04 Eur, za obdobie od 01.12.2016 do 30.12.2016 mala zostatok -1.778,73 Eur. Za obdobie od 31.12.2016 do 31.01.2017 mala zostatok na účte -1.825,52 Eur, za obdobie od 01.02.2017 do 28.02.2017 mala zostatok -1.869,18 Eur, za obdobie od 01.03.2017 do 31.03.2017 mala zostatok -1.918,15 Eur, za obdobie od 01.04.2017 do 28.04.2017 mala zostatok -1.966,80 Eur, za obdobie od 29.04.2017 do 31.05.2017 mala zostatok na účte -2.020,13 Eur, za obdobie od 01.06.2017 do 30.06.2017 mala zostatok -2.074,17 Eur, za obdobie od 01.07.2017 do 11.07.2017 mala zostatok 0,--Eur, nakoľko bol dlh vo výške 2.074,17 prevedený.

23. Z výpisov z účtu ďalej súd zistil, že prvýkrát bola žalovaná upovedomená o prečerpaní účtu dňa 07.04.2015, následne dňa 06.05.2015, dňa 03.06.2015, dňa 06.07.2015, dňa 04.08.2015 a dňa 14.09.2015 jej bola doručená výzva, že došlo k prečerpaniu účtu. Žalovaná posledný krát čerpala z účtu dňa 30.11.2015. Následne žalobkyňa v zmysle výpisu z účtu upravila výšku limitu povoleného prečerpania od 01.12.2015 na sumu 0,--Eur. Od uvedenej doby suma nepovoleného prečerpania na účte rástla len v dôsledku úrokov a poplatkov za vedenie účtu resp. iných poplatkov. Posledná úhrada zo strany žalovanej bola vykonaná dňa 27.02.2015.

24. Podľa článku III písm. T bod 1 VOP účinných od 15.09.2012, banka je oprávnená zriadiť klientovi povolené prečerpanie na účte po splnení podmienok stanovených bankou, ktoré sú najmä vek klienta 18 až 65 rokov, kreditné obraty na účte klienta, pravidelnosť ich realizovania a dobrá platobná disciplína klienta a to v rámci maximálnej výšky limitu povoleného prečerpania na účte stanovenej bankou. Povolené prečerpanie môže banka zriadiť na účte klienta v banke na základe uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní s klientom v súlade s podmienkami uvedenými v tejto časti článku III VOP.

25. Podľa článku III písm. T bod 4 VOP účinných od 15.09.2012, banka sa zaväzuje poskytovať klientovi peňažné prostriedky do výšky limitu povoleného prečerpania, resp. do výšky limitu povoleného prečerpania zníženej o minimálny zostatok na účte v zmysle článku III časti A bodu 15 VOP. Klient sa zaväzuje splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne a to kreditnými obratmi na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie banky. Klient nie je oprávnený splatiť svoje záväzky alebo ich časť zmenkou alebo šekom.

26. Podľa článku III písm. T bod 5 VOP účinných od 15.09.2012, úroky sa vypočítavajú len zo sumy čerpaných peňažných prostriedkov a za dobu ich skutočného čerpania, pokiaľ v tejto časti článku III VOP nie je uvedené inak. Banka inkasuje úroky z účtu, na ktorom bol limit povoleného prečerpania povolený vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, pričom úroky sa stávajú súčasťou sumy čerpaných peňažných prostriedkov.

27. Podľa článku III písm. T bodu 7 VOP účinných od 15.09.2012, klient je povinný splňať nasledujúce podmienky za účelom ďalšieho trvania služby povoleného prečerpania: a) priemerný mesačný kreditný obrat na účte za bankou stanovené obdobie dosahuje aspoň bankou stanovenú minimálnu hodnotu, b) vek klienta nepresiahol bankou stanovenú vekovú hranicu, c) klient nemá voči banke také nesplatené záväzky, ktoré by mohli ohroziť schopnosť klienta splácať svoje záväzky voči banke, d) klient nie je v omeškaní s plnením svojich splatných záväzkov alebo s plnením iných svojich povinností voči banke vyplývajúcich zo zmluvy alebo z iného zmluvného záväzku, e) peňažné prostriedky na účte nie sú blokované na základe rozhodnutia súdu, exekútora, prípadne iného oprávneného orgánu, f) banka nemá žiadnu negatívnu skúsenosť s klientom, ani nemá vedomosť o takých pomeroch týkajúcich sa klienta, ktoré by mohli ohroziť plnenie záväzkov klienta voči banke.

28. Podľa článku III písm. T bod 8 VOP účinných od 15.09.2012, banka má právo počas trvania zmluvy kedykoľvek prehodnotiť výšku limitu povoleného prečerpania a následne ju znížiť, resp. limit povoleného prečerpania zrušiť v zmysle podmienok uvedených v tejto časti článku III VOP. Novú výšku limitu povoleného prečerpania banka klientovi oznámi písomne po jej prehodnotení. Pri znížení výšky limitu povoleného prečerpania je klient povinný peňažné prostriedky vo výške rozdielu medzi čerpanou sumou a novou výškou limitu povoleného prečerpania uhradiť v lehote uvedenej v oznámení, ktoré mu banka v tejto súvislosti zašle.

29. Podľa článku III písm. T ods. 9 VOP účinných od 15.09.2012, suma čerpaných peňažných prostriedkov nad výšku limitu povoleného prečerpania je popri úrokovej sadzbe sankcionovaná úrokom z omeškania, ktorého výška je zverejnená v obchodných priestoroch banky a na internetovej stránke banky; to platí aj v prípade neuhradenia rozdielu uvedeného v predchádzajúcom bode.

30. Podľa článku III písm. T bodu 10 VOP účinných od 15.09.2012, po zriadení limitu povoleného prečerpania je klient povinný dodržiavať nasledovné povinnosti: a) neprekročiť výšku limitu povoleného prečerpania, b) zabezpečiť na účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu úrokov, poplatkov a ostatných záväzkov klienta podľa zmluvy, c) písomne oznámiť banke všetky zmeny svojich identifikačných údajov klienta ako aj iné skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť splácanie záväzkov klienta podľa zmluvy (napr. začatie trestného stíhania, nariadenie výkonu trestu, začatie exekučného konania), ihneď ako nastali, resp. sa o nich dozvie.

31. Podľa článku III písm. T bodu 12 VOP účinných od 15.09.2012, klient môže požiadať o zmenu výšky limitu povoleného prečerpania kedykoľvek počas trvania zmluvy, predložením písomnej žiadosti banke, a to maximálne do výšky schválenej bankou, pričom táto žiadosť je dodatkom k zmluve.

32. Podľa článku III písm. T ods. 13 VOP účinných od 15.09.2012, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Zmluvný vzťah zaniká: a) doručením odstúpenia od zmluvy bankou alebo klientom druhej zmluvnej strany za splnenia ďalších podmienok uvedených v bode 14 a 15 tejto časti článku III VOP, b) zánikom zmluvy o účte, na ktorom bol limit povoleného prečerpania povolený, c) po prehodnotení limitu povoleného prečerpania, ak banka rozhodla o jeho zrušení, a to dňom uvedeným v písomnom oznámení banky o zániku zmluvy odoslanom klientovi, d) dňom doručenia oficiálneho oznámenia o úmrtí klienta do banky, e) vypovedaním zmluvy bez uvedenia dôvodu zo strany banky, a to dňom uplynutia výpovednej lehoty 2 mesiace, ktorá začína plynúť prvým dňom nasledujúcim po dni doručenia výpovede klientovi. Zánikom zmluvného vzťahu dochádza k splatnosti všetkých záväzkov klienta voči banke vzniknutých z povoleného prečerpania.

33. Podľa článku III písm. T bodu 16 VOP účinných od 15.09.2012, nevysporiadaný debetný zostatok na účte po zániku zmluvy je banka oprávnená sankcionovať úrokom z omeškania ako pri nepovolenom prečerpaní účtu, ktorého výška je zverejnená v obchodných priestoroch banky a na internetovej stránke banky.

34. Podľa bodu 3.12 VOP účinných od 01.03.2015, pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 sa použijú primerane. Výšku sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. Z nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok.

35. Podľa článku 8.9 VOP účinných od 01.03.2015, klient musí vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť

banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,--Eur. Ak dôjde k zníženiu limitu musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť.

36. Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného k 04.06.2012, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

37. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka účinného k 04.06.2012, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

38. Podľa ustanovenia § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného k 04.06.2012, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

39. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka účinného k 04.06.2012, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

40. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 03.10.2012, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

41. Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch účinného k 03.10.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

42. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch účinného k 03.10.2012, počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o

- a) období, ktorého sa výpis z účtu týka,
- b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania,
- c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume,
- d) novom zostatku,
- e) dátume a výške splátok spotrebiteľa,
- f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období,
- h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

43. Podľa ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch účinného k 03.10.2012, veriteľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi aj písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, zvýšenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo iných splatných poplatkov, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, ak tento zákon v § 12 ods. 2 neustanovuje inak.

44. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch účinného k 03.1.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

45. Podľa ustanovenia § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

46. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

47. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

48. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a to dňa 04.06.2012, ktorou sa žalobkyňa zaviazala v prospech žalovanej zriadiť účet č. L. Z. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Následne bola medzi účastníkmi sporu dňa 03.10.2012 uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní na účte, kde si zmluvné strany v zmysle ods. 1 zmluvy dohodli povolené prečerpanie do výšky 500,--Eur pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,90% ročne v zmysle podmienok uvedených vo VOP v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň si v čl. 2 zmluvy dohodli, že banka je oprávnená zúčtovať si na ťarchu účtu, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu klienta vedeného v banke poplatkov za zriadenie/zmenu/prehodnotenie limitu povoleného prečerpania vo výške uvedenej v Sadzobníku poplatkov v platnom znení, ktorý je banka oprávnená meniť za podmienok stanovených vo VOP.

49. Aj napriek tomu, že zmluva o bežnom účte je zmluvou upravenou výlučne v Obchodnom zákonníku t.j. malo by ísť o absolútny obchod, avšak ide tu zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalobkyňa uzavrela zmluvu v rámci predmetu svojej činnosti a teda tu vystupuje ako dodávateľ, pričom žalovaná úver neprijala za týmto účelom a teda spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 až 4 Občianskeho zákonníka teda daný právny vzťah je potrebné považovať za spotrebiteľský.

50. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení z profesionálnym dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, jeho znalosť práva, lepšiu dostupnosť právnych služieb a možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá uzatvára právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve za účelom ochrany spotrebiteľa bol prijatý aj zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, ktorý ustanovuje osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ určitým spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa dával do popredia až do takej miery, že ich neuviedenie k forme sa sankcionuje bezúročnosťou, bezodplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým vystavuje spotrebiteľa nerovnému postaveniu. Výklad a aplikácia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon dodržanie iba niektorých z obsahových náležitostí zmluvy postihuje bezúročnosťou a bezodplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné (podstatné). Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi

účastníkmi niektorých z náležitostí uvedených v § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zásada profesionality dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok.

51. Nakoľko zmluva o povolenom prečerpaní je zmluvou spotrebiteľskou musí teda obsahovať aj náležitosti predpísané zákonom č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne ustanovenie podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), e), f), g), i), w). Samotná žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 31.10.2018 tvrdila, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom, pričom uviedla, že druh spotrebiteľského úveru je obsiahnutý v článku 1 zmluvy, ďalej že označenie veriteľa a označenie spotrebiteľa je uvedené v záhlaví zmluvy, označenie doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti je upravený v bode 8.13 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. poskytuje sa na dobu neurčitú, celková výška, mena spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v článku 1 vo výške 500,--Eur, úroková sadzba je obsiahnutá v článku 1 vo výške 19,90% ročne a právo na odstúpenie od zmluvy je uvedené v bode 8.13 VOP. Zároveň žalobkyňa uviedla, že v zmysle rozhodnutia Európskeho súdneho dvora C-42/2015 zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v inom dokumente, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Samotná žalobkyňa teda tvrdila, že časť podstatných náležitostí zmluvy boli dohodnuté len odkazom na VOP. Súd v tejto súvislosti udáva, že za platné zmluvné dojednanie nemožno považovať VOP veriteľa, tieto majú slúžiť na to, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť dohodnuté priamo v zmluve a nie odkazom na VOP. Samotné ustanovenie § 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí, že zákonom stanovené náležitosti majú byť súčasťou zmluvy, súd z daného dôvodu konštatuje, že zmluva o povolenom prečerpaní na účte neobsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a právo na odstúpenie od zmluvy. V nadväznosti na poukaz žalobkyne na rozhodnutie Súdného dvora Európskej únie sp.zn. C-42/2015 súd uvádza, že tvrdenie žalobkyne, že jednotlivé ustanovenia zmluvy nemusia byť obsiahnuté v jednom dokumente je správne, t.j. časť obsahu zmluvy môže byť dohodnutá aj odkazom na VOP. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský právny vzťah, nemožno podľa názoru súdu podstatné náležitosti zmluvy dohodnúť vo VOP, a pokiaľ sa tak stalo, predstavuje to neprijateľnú zmluvnú prax, ktorá je neprípustná. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy dávať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do nich dojednania, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité a o ktorých sa predpokladá, že si ich spotrebiteľ nevšimne. Súd zároveň poukazuje na to, že aj keď zmluva o povolenom prečerpaní účtu v čl. 3 obsahuje vyhlásenie žalovanej, že sa pred uzavretím zmluvy oboznámila s jej súčasťami, a to znením VOP a sadzobníka poplatkov, súhlasila s nimi a zaviazala sa ich dodržiavať, žalobkyňa nepreukázala súdu, či v skutočnosti sa žalovaná s VOP a ďalšími dokumentmi oboznámila. Rovnako počas trvania zmluvného vzťahu došlo k zmene tak VOP ako aj Sadzobníka poplatkov, pričom žalobkyňa nepreukázala súdu, že tieto boli žalovanej zaslané. Preukázanie skutočnosti oboznámenia sa s listinami, ktoré majú byť súčasťou zmluvy je práve na žalobkyňu. Súd zároveň udáva, že samotné včlenenie vyhlásenia žalovanej na preukázanie skutočnosti oboznámenia sa s listinami nepostačuje. Pokiaľ žalobca odkazuje v Zmluvách na samotné VOP a Sadzobník poplatkov, na ich platnosť pre účastníkov sporu sa vyžaduje, aby boli inkorporované do zmluvy. Jedným zo spôsobov inkorporácie sú tzv. „inkorporačné klauzuly. Samotný žalobca v zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v čl. IV ods. 2 odkazuje na Sadzobník poplatkov ako aj na samotné vyhlásenie klienta „...majiteľ účtu vyhlasuje, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s príslušnou zmluvou a so sadzobníkom....“ Taktiež v čl. IV ods. 4 zmluvy klient vyhlásil „Majiteľ účtu vyhlasuje, že sa pred podpisom zmluvy oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy....“. Rovnako tak v Zmluve o povolenom prečerpaní v ods. 3 zmluvy „...klient vyhlasuje, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s jej súčasťami, a to so znením VOP a Sadzobníka poplatkov,....“ Okrem samotnej inkorporácie VOP a Sadzobníka poplatkov do Zmlúv sa pre ich záväznosť vyžaduje, aby sa žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s ich obsahom pred samotným podpisom zmluvy alebo v rámci kontraktčného procesu. Pre platné začlenenie Sadzobníka ako aj VOP do zmluvy sa nepostačuje samotné podpísanie zmluvy, v ktorej je začlenená inkorporačná doložka, je potrebné naplnenie aj ďalšieho predpokladu a to možnosť oboznámenia sa s nimi. Dôkazné bremeno o tom, že sa strany s odkazom podmienok uvedených v dokumentoch, ktoré sú súčasťou zmluvy mali možnosť oboznámiť spočíva na osobe, ktorá sa ich ustanovení dovoľáva. (Nález ÚS ČR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013). Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že pred uzavretím zmlúv alebo pri ich uzatváraní (t.j. tak Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb ako aj Zmluvy o povolenom prečerpaní) sa mala žalovaná možnosť oboznámiť so Sadzobníkom poplatkov a VOP. Z obsahu zmluvy

o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb ako aj Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte dokonca chýba aj jednoznačné včlenenie VOP a Sadzobníka do zmluvy. Vzhľadom na túto skutočnosť súd nemôže považovať Sadzobník poplatkov ako ani Všeobecné podmienky za riadne inkorporované do zmluvy t.j. nemôže na nich prihladať ako na súčasť zmlúv.

52. Pokiaľ ide o výšku poplatkov či už za vedenie účtu alebo v súvislosti s povoleným prečerpaním, VOP obsahujú iba všeobecný odkaz na sadzobník poplatkov, nie je v nich konkrétne, s rešpektovaním individuálneho charakteru zmluvného vzťahu vymedzené a dojednané, pre aké prípady a v akej výške zmluvné strany dojednali poplatky, za ktoré konkrétne úkony. To platí aj vo vzťahu k úrokom z úveru. Pre platné dojednanie poplatkov nepostačuje odkaz na Sadzobník poplatkov resp. VOP. Sadzobník poplatkov je interným dokumentom žalobkyne, svojou povahou nenapĺňa charakteristiku vzájomnej dohody, vzájomného dojednania zmluvných strán, dodávateľ služieb (banka) tento dokument môže v priebehu trvania zmluvného vzťahu meniť kedykoľvek, vrátane aj výšky poplatkov v ňom uvedených. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi sporu neobsahuje zmluvné dojednanie o povinnosti žalovanej platiť akékoľvek poplatky, ktoré boli vykonávané na ľarchu jej bežného účtu ani ich výšku. Ustanovenia o poplatkoch obsiahnuté vo VOP a Sadzobníku poplatkov žalobkyne, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvné dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalovaná mala reálnu možnosť ovplyvniť a ako také spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech ako spotrebiteľa. Tieto boli vypracované jednostranne a to samotnou žalobkyňou. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy, štandardne používanej žalobkyňou pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ku ktorej môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní býva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskusenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov do VOP a následne do Sadzobníka. Taktiež súd opätovne ako vyššie uvádza, že Sadzobník poplatkov nebol správne inkorporovaný do zmluvy a teda nie je jej súčasťou. Od spotrebiteľa preto nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Navyše súd dodáva, že aj napriek tomu, že žalobkyňa v žalobe požadovala zaplatenie poplatkov, na výzvu súdu ich dostatočným spôsobom nešpecifikovala (uviedla len ich celkovú výšku) a teda žalobkyňa si nespĺnila dostatočne povinnosť tvrdenia ani povinnosť dôkaznú, keď zo samotnej špecifikácie dostatočne nevyplýva, kedy, na základe akej skutočnosti nárok žalobkyne na ten ktorý poplatok mal vzniknúť a z akého ustanovenia zmluvy tento nárok uplatňuje. Samotná žalobkyňa len odkázala na samotný sadzobník poplatkov. Vzhľadom na uvedené teda nemožno ani tvrdiť, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatneným poplatkom.

53. Súd ďalej konštatuje, že žalobkyňa uplatnený nárok odvodzovala od bodu 3.8 VOP, na základe ktorého je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke a súčasne na bod 3.12 VOP, v zmysle ktorého pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní uplatňovaní zrážkovej dane, prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientov ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežnému účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. VOP účinné ku podpisu jednakej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb ako aj zmluvy o povolenom prečerpaní na účte účinné od 01.05.2012 a od 15.09.2012 neobsahujú ustanovenia v znení tak ako ich uvádza žalobkyňa vo svojej žalobe. Uvedené ustanovenia sú súčasťou VOP Prima banky účinných od 01.03.2015, ktoré neboli súčasťou zmluvy, pričom žalobkyňa nepreukázala, že žalovaná bola na zmenu VOP upozornená a mala možnosť sa s týmito oboznámiť (v jednotlivých výpisoch je síce uvedené, že došlo k zmene VOP, avšak žalobkyňa nepreukázala doručenie výpisov žalovanej).

54. Vzhľadom na to, že zmluva o povolenom prečerpaní neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované zákonom, úver, ktorý bol poskytnutý žalovanej v rámci povoleného prečerpania sa v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bezodplatný. Z daného dôvodu môže žalobca požadovať od žalovanej len rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou a vrátenou čiastkou. Z výpisu z účtu súd zistil, že žalovaná od založenia účtu t.j. od 04.06.2012 sa prvýkrát dostala do debetu v novembri 2012, pričom od uvedenej doby v debete zotrvala až do uzavretia účtu t.j. do 11.07.2017. Od doby, keď sa žalovaná dostala do debetu bolo na účte vykonaných 101 kreditných operácií v celkovej výške 26 783,35 Eur, z ktorých bola na účet pripísaná suma vo výške 9 171,93 Eur, vložená hotovosť vo výške 975,- Eur, vykonané prevody v prospech účtu vo výške 16 12,35 Eur,

vykonaná cezhraničná úhrada vo výške 230,- Eur, faktúry kredit vo výške 135,31 Eur, vyplatená istina vo výške 60,- Eur a odmena za platbu kartou vo výške 38,75 Eur. Na účte boli taktiež vykonané debetné operácie v celkovej výške 28 873,65 Eur, z ktorých bola vykonaná platba POS vo výške 7 731,43 Eur, odchádzajúce platby - elektronické bankovníctvo vo výške 10 247,43Eur, prevody vo výške 249,36 Eur, inkaso vo výške 480,13 Eur, sporenie vo výške 45,- Eur, výber hotovosti vo výške 137,99 Eur a platba z externého trvalého príkazu vo výške 726,- Eur. Celkovo tak z účtu žalovanej odišla suma 19 617,34 Eur. Zvyšok debetných operácií tvorili poplatky za transakcie, poplatok za balík služieb, poplatok za upozornenie, úroky, poplatok za použitie bankomatu, poplatok za avízo o nere realizovaní príkazu, poplatok za výzvu, daň a poplatok za prevod. Z výpisu z účtu ako aj zo samotného vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovaná z účtu čerpala sumu 19 617,34 Eur po odrátaní poplatkov a úrokov, na ktoré žalobcovi nárok nevznikol. Z výpisu z účtu takisto vyplýva, že žalovaná vložila na účet celkovo sumu 26 783,35 Eur. Keďže žalobkyni vznikol nárok len na zaplatenie skutočne poskytnutej sumy, teda rozdielu medzi sumou skutočne čerpanou (19 617,34 Eur) a sumou, ktorá bola žalovanou vložená na účet (26 783,35 Eur) súd uzavrel, že žalovaná vrátila žalobkyni skutočne čerpané peňažné prostriedky.

55. Súd poukazuje, že účastníci sporu si v Zmluve o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.12.2012 dohodli povolené prečerpanie vo výške 500,--Eur, následne žalovaná dňa 25.10.2012 požiadala žalobkyňu o zmenu požadovanej výšky limitu povoleného prečerpania na sumu 1.070,--Eur. V zmysle žiadosti služby povolené prečerpanie ako aj s poukazom na článok III písm. T bod 12 sa žiadosť bankou schvaľovala konkludentne a bola považovaná za dodatok k zmluve. Súd tu poznamenáva, že zmluva o povolenom prečerpaní bola uzatvorená v písomnej forme a teda aj samotná zmena výšky limitu povoleného prečerpania mala byť dohodnutá písomne a nie konkludentným spôsobom ako bola dohodnutá vo VOP banky. Súd poukazuje na ustanovenie § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a teda samotná žalobkyňa nemohla v neprospech spotrebiteľa dohodnúť vo VOP uzavretie zmluvy konkludentným spôsobom, nakoľko zákon jednoznačne v § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravuje, že písomná zmluva môže byť zmenená alebo doplnená výlučne písomnou formou. V zmysle uvedeného má teda súd za to, že zmena výšky limitu povoleného prečerpania musela byť uzatvorená písomne. Rovnako súd vyššie poznamenal, že VOP neboli riadne inkorporované do zmluvy o povolenom prečerpaní, z daného dôvodu nemohlo dôjsť k platnej zmene výšky povoleného prečerpania ani konkludentným spôsobom. Súdu bolo preukázané, že medzi účastníkmi sporu bola uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní, na základe ktorej bola dohodnutá výška limitu povoleného prečerpania len čo do výšky 500,--Eur. Žalovaná sa tak prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania 31.10.2012, čo uznala aj samotná žalobkyňa v odvolaní zo dňa 19.03.2018, pričom sama uznala, že tento stav pretrvával. Po zriadení limitu povoleného prečerpania musela žalobkyňa dodržiavať povinnosti a to najmä neprekročiť výšku limitu a zabezpečiť na účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu úrokov, poplatkov, ostatných záväzkov podľa zmluvy. Tieto povinnosti si žalovaná dlhodobo neplnila, no aj napriek tomu žalobkyňa od roku 2012 nepristúpila k zmene výšky limitu povoleného prečerpania, resp. jeho prehodnoteniu alebo zrušeniu. Konaním žalobkyne došlo k umelému navyšovaniu debetu na bežnom účte ako aj k navyšovaniu debetného zostatku formou výberov žalovanej kumulovaním úrokov a jednotlivých poplatkov, ktorými žalobkyňa zaťažovala predmetný účet žalovanej. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola platne uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní na účte vo výške 500,- Eur, pričom žalobkyňa nepreukázala súdu, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o zvýšení výšky povoleného prečerpania na sumu 1 070,- Eur, keďže súdu bola predložená iba samotná žiadosť o zvýšenie sumy povoleného prečerpania t.j. žalobkyňa nepreukázala písomné uzavretie zmluvy, prihliadnuc na to, že žalobkyňa nepreukázala, že sa žalovaná oboznámila s VOP uzavrel, že medzi účastníkmi sporu bol dohodnuté povolené prečerpanie len vo výške 500,- Eur. Z predloženého výpisu z účtu bolo preukázané, že žalovaná sa prvýkrát dostala do nepovoleného prečerpania dňa 31.10.2012, t.j. od 01.11.2012 si mohla žalobkyňa uplatniť toto právo na súde, pričom premlčacia doba uplynula dňa 01.11.2015. Žaloba bola na tunajšom súde podaná až dňa 08.08.2017, teda po uplynutí premlčacej lehoty, preto je nárok žalobkyne premlčaný. Súd sa zaoberal samotným premlčaním nároku žalobkyne vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou. S poukazom na uvedené súd nárok žalobkyne zamietol v celom rozsahu.

56. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže žalovaná bola v tejto sporovej veci úspešná na 100% a neúspešná na 0%, t.j. čistý úspech žalovanej predstavuje 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).